

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Directia Generala Juridica
Str. Apolodor nr. 17, sector 5, Bucuresti
Nr. 33.793/ 13.05.2004
M.F.P. nr. 568/2003

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
Sectia de Contencios Administrativ
Str. Batistei nr. 25, sector 2, Bucuresti

Ministerul Finantelor Publice, in calitate de recurent, in temeiul art. 304 pct. 9 Cod procedura civila, in termen legal formuleaza prezentul

RECURS

Impotriva Sentintei civile nr. 613/30.03.2004 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ in dosarul nr. 295/2004, solicitand instantei admiterea recursului asa cum a fost motivat, modificarea sentintei mai sus mentionata, ca nelegala si netemeinica, si, pe fond, respingerea actiunii ca neintemeiata, pentru urmatoarele

MOTIVE

Solicitam instantei de recurs modificarea sentintei mai sus mentionata, in temeiul art. 304 pct. 9 Cod procedura civila, intrucat hotararea instantei de fond a fost data cu aplicarea gresita a legii.

Consideram ca, prin sentinta criticata, instanta de fond a apreciat gresit asupra imprejurarilor cauzei si, inlaturand apararile formulate de institutia noastra, in mod gresit a admis, in parte, actiunea intimatei-reclamante, obligand Ministerul Finantelor Publice, in solidar cu ministrul finantelor publice, Domnul Mihai Nicolae Tanasescu la plata sumei de 3.000.000 lei reprezentand

daune compensatorii. Totodata, consideram ca, in mod gresit, instanta de fond a facut aplicarea art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, in sensul obligarii conducatorului institutiei – Domnul Mihai Nicolae Tanasescu, ministrul finantelor publice, la plata amenzii in cuantum de 500 lei/zi de intarziere nejustificata pentru perioada 7.03.2003-10.06.2003.

In fapt, prin Sentinta civila nr. 75/1.11.2002 pronuntata de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII a Conflicte de Munca si Litigii de Munca in dosarul nr. 1098/CA/2002, ramasa definitiva si irevocabila prin Decizia civila nr. 76/03.02.2003 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti- Sectia de Contencios Administrativ in dosarul nr. 115/2003, Ministerul Finantelor Publice a fost obligat sa comunice catre APADOR - CH datele solicitate prin adresa nr. 43/03.09.2002 referitoare la numarul cererilor de scutire, reducere, esalonare sau amanare de la plata taxelor judiciare de timbru si modul de solutionare al acestora in mod statistic, global.

Ministerul Finantelor Publice si-a executat obligatia stabilita prin aceasta sentinta comunicand datele solicitate de intimata – reclamanta prin adresele nr. 266.313/21.05.2003 si nr. 340.914/10.06.2003.

Prin actiunea ce a format obiectul dosarului nr. 295/2004 al Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ, astfel cum a fost precizata, APADOR – CH a chemat in judecata Ministerul Finantelor Publice si pe Ministrul finantelor publice, domnul Mihai Nicolae Tanasescu pentru a dispune obligarea acestora la plata daunelor morale cauzate de executarea cu intarziere a Sentintei civile nr. 75/1.11.2002 a Tribunalului Bucuresti.

Apreciem ca instanta de fond s-a aplecat superficial asupra probelor administrate in cauza si, interpretand gresit legea, a retinut culpa paratilor prin sentinta civila recurata.

In ceea ce priveste admiterea capatului de cerere referitor la aplicarea conducatorului unitatii a sanctiunii amenzii prevazuta de art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, consideram ca instanta de fond nu a motivat solutia data pe acest aspect.

Invederam instantei de recurs faptul ca, in conformitate cu prevederile art. 16 alin.2 si art. 10 alin. 3 din Legea nr. 29/1990, sanctiunea cu amenda poate fi aplicata numai pentru intarzierea

nejustificata in emiterea actului administrativ la care autoritatea publica a fost obligata prin hotarare definitiva si irevocabila.

Am invederat si in fata instantei de fond faptul ca Ministerul Finantelor Publice nu detinea in arhiva proprie datele care trebuiau comunicate intimitei reclamante in termenul prevazut de lege, iar, pe de alta parte, centralizarea acestora a presupus consultarea arhivelor ministerului, precum si ale tuturor organelor fiscale si a Arhivelor Nationale, fiind imposibil de realizat in termen de 30 de zile.

Apreciem ca, in contextul in care institutia noastra nu detine in baza de date decat informatii sintetice referitoare la inlesnirile acordate la plata taxei de timbru in perioada 1992-2002, iar elaborarea raspunsului a presupus o activitate de cercetare a arhivelor centrale si teritoriale ale Ministerului Finantelor Publice, la nivelul celor 41 de judete pentru o perioada de 12 ani, intarzierea comunicarii datelor solicitate apare ca fiind pe deplin justificata.

Referitor la aprecierea asupra daunelor morale, instanta de fond nu a motivat solutia data, sub aspectul existentei acestora, respectiv a prejudiciului produs reclamantei. In speta nu s-a administrat un minim de probe din care sa rezulte existenta si intinderea acestor daune, pentru a forma instantei convingerea asupra existentei unui prejudiciu ce trebuie reparat.

Astfel, solutia instantei de fond apare ca fiind in contradictie cu doctrina si jurisprudenta din Romania, in conformitate cu care daunele morale pot fi acordate de instanta de judecata numai in ipoteza in care reclamantul ar dovedi existenta si intinderea prejudiciului suferit.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. 2 din Legea nr. 29/1990: "in cazul in care termenul (de executare a hotararii) nu este respectat, se va aplica conducatorului autoritatii administrative sanctiunea prevazuta de art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru intarziere".

Este evident faptul ca legiuitorul a avut in vedere ca aceste daune nu curg automat ca urmare a neexecutarii, ele trebuind a fi dovedite. Or, in speta, asemenea dovezi nu au fost facute, iar simpla argumentare a instantei de fond ca : "pentru fapta ilicita a paratilor...urmeaza a se face aplicarea art. 10 alin. 3 si art. 16 alin. 2", consideram ca se impune a fi cenzurata de instanta de recurs, admiterea, in parte, a acestui capat de cerere nefiind motivata.

In alta ordine de idei, onorata instanta urmeaza sa aprecieze faptul ca, dupa ramanerea irevocabila a sentintei civile 75/2002 a Tribunalului Bucuresti, nici intimata APADOR-CH nu a mai facut

vreun demers pentru a solicita comunicarea informatiilor de interes public sau executarea hotararii judecatoresti in conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ .

Precizam ca **Ministerul Finantelor Publice a executat voluntar hotararile judecatoresti pronuntate**, si nu la "insistenta" intimitei-reclamante, cum in mod nejustificat a retinut prima instanta. Faptul ca aceasta a solicitat completarea datelor comunicate de catre institutia noastra nu poate conduce la ideea ca executarea obligatiei a fost realizata la cererea intimitei-reclamante, cum gresit s-a retinut in considerentele sentintei criticate.

Apreciem ca, in situatia in care hotararea judecatoreasca a fost executata voluntar, acordarea de daune compensatorii nu se mai justifica , cu atat mai mult cat, in cauza nu a fost dovedita existenta si intinderea prejudiciului suferit.

Pentru aceste motive, solicitam onoratei instante admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea Sentintei civile nr. 613/30.03.2004 a Curtii de Apel Bucuresti – Sectia de Contencios Administrativ, ca nelegala si netemeinica, si, pe fond, respingerea actiunii ca neintemeiata.

In sustinerea recursului solicitam proba cu inscrisuri.

Am formulat prezentul recurs in doua exemplare, din care unul pentru instanta si unul pentru comunicare intimitei-reclamante.

Cu stima,

DIRECTOR GENERAL
Gheorghe Matei

